

Den udsendte Varemængde er stadig forøget; det med Salget til Grøn­lænderne forbundne Ansvar er steget i tilsvarende Grad, og selv om Grøn­lænderne stadig gaar frem i Dygtighed og stadig kan bære større og større Ansvar, vil det dog være forbundet med meget stor Risiko at indskrænke Antallet af Danske ved det paagældende Arbejde.

c. Bestyrelsesforretninger.

Der paahviler de danske Kolonibestyrere og deres faa danske Hjælpere paa alle Omraader at skulle være den øverste Myndighed og de særligt kyndige. Naar Grøn­lænderne søger Bestyreren for at faa Raad paa et eller andet Omraade, skal dette helst kunne gives, og det er derfor ønskeligt, at Bestyreren samtidig er bødkerkyndig, skibskyndig, bygningskyndig o. s. v. Det maa jo erindres, at Bestyrerne er øverste Myndighed i alle Henseender i et Distrikt, der endog kan være større end hele Danmark. Han skal føre Tilsyn med Udstederne, paase, at Udstedsbestyrerne har Orden i deres Beholdninger og i det hele udfører deres Arbejde paa en tilfredsstillende Maade.

d. Regnskabsaflæggelsen.

Med det stærkt stigende Erhvervsliv og de hvert Aar ændrede Priser, der efterhaanden tilpasses til og veksler med Indkøbspriserne, bliver Koloniens Regnskab et Arbejde, der stadig tiltager i Omfang. Hertil kommer, at den hyppigere For­bindelse med Danmark, de forskellige nye Institutioner (Radio, videnskellige Stationer o. s. v.), de mange Videnskabsmænd, der opholder sig i Grønland, Aar for Aar bevirker, at Koloniernes Regnskaber svulmer op og kræver stedse mere af Bestyrerens Tid.

Hvad endelig angaar de Danske, der er beskæftigede ved de specielle Erhvervs­grene, saasom Fiskeri, Faareavl, Rævestutteri, Kulbrud o. s. v., saa er det nødvendigt, at der er Danske til at sætte disse Arbejder i Gang og til at lede dem, indtil Grøn­lænderne er blevet tilstrækkelig dygtige til at klare sig selv. Ud­viklingen af disse nye Erhverv kan ikke gennemføres af Grøn­lænderne alene, og Indenrigsministeriet tør ikke paatage sig Ansvaret for paa indeværende Tidspunkt at gøre de paa disse Omraader kun halvt uddannede Grøn­lændere til de egentlige Ledere.

Det fremgaar formentlig af ovenstaaende, at Indenrigsministeriet stadig har Opmærksomheden henledt paa det af Udvalget rejste Spørgsmaal, og at man paa alle Omraader søger at dygtiggøre Grøn­lænderne til at kunne overdrages stedse mere betroet Arbejde, men at man ikke i Øjeblikket mener at kunne und­være nogle af de i Grønland ansatte Danske, uden at det grønlandske Erhvervs­liv vil blive udsat for mer eller mindre betydelige Tab.

Man vil imidlertid ogsaa i Fremtiden have Opmærksomheden henledt paa Sagen og skal, saa snart der aabner sig Muligheder i den af Udvalget ønskede Retning, tillade sig at stille Forslag herom.

Kragh.

P. O. Sveistrup.